

Måste man vara lite bakom flödet för att segla bortom horisonten?

■ TEXT OCH FOTO: ANNIKA KOCH OCH BJÖRN CHRISTENSSON

Det finns folk som tycker det, och då menar vi både landkrabbor och kustseglare. Andra som upplevt en obruten horisontlinje i många dagar med bara vatten runt om nickar medhållande och igenkännande när vi försöker beskriva känslan.

Alltså känslan som infinner sig efter att den ofta stökiga inledningen av havspassagen, som brukar ta två-tre dagar, har stabiliserat sig. Bäst kanske känslan beskrivs av vad som ofta händer när man angör hamn efter en flera veckors etapp, oavsett om det är en storstad eller en fin vik för ankring. - Det är inte bråttom att ta sig iland.

Ju längre restid som förflytt med bara en rak himmelslinje (skyline) som horisont desto mindre brått. Land stör liksom rutinerna och känslan av frid som resan inneburit.

Visst - det hela beror i hög grad på hur bra seglingsvädret varit.

Har man som vi haft långa passager där en "rak" horisont stadigt ligger långt bort - då har vädret varit lugnt. Har horisonten varit guppig eller om vågbergen dominerat horisonten - då är komforten en fråga om vilken vindriktning som dominerat. Lagom medvind betyder då fortfarande frid, medan motvind betyder störningar i friden.

Vad hittar man då där borta långt bortom horisonten?

Annan natur, andra människor, och andra sätt att leva, men också en massa andra sjö-

Squid, en vanlig fripassagerare på horisontsegling.

folk/resenärer från jordens alla hörn och ofta känner man sig snabbt som hemma.

Nu efter att ha seglat omkring på jorden, konstigt att vi säger jordklot, när det är mest vatten på klotet... Alltså - efter att vi under några år nu seglat omkring på klotet så har vi träffat långt fler likasinnade resenärer än lokala invånare som vi håller fortsatt kontakt med. En del av detta beror givetvis på språkkunskaper och en del i vårt fall på att vi seglat och kommer att segla i områden med förhållandevis få bofasta.

Flera storstäder som legat i vår färdriktning har jättefin skyline som inbjuder till besök. Toppnoteringen innehas fortfarande av Rio de Janeiro, som vi angjorde en stjärn-

klar natt i fullmåne och med staden och sockertoppen i siluett. Tvåa är just nu Sydney. Till andra häftiga angöringar räknar vi givetvis Antarktis och flera fantastiska områden i Patagonien, för att inte tala om lilla Porto Santo bredvid Madeira, men det beror nog mest på att det var vår första riktiga "långt borta" havsegling.

Nybliven seglande långresenär

Som nybliven seglande långresenär har man ett stort behov av att planera och förbereda allt. Man har också stor respekt inför en etapp som sträcker sig över flera dagar.

Det som hände när vi kom till Porto Santo beskriver på ett bra sätt ett steg över trös-

Nya möten, här är USA och Australien på besök. Lindsfjärne

keln till en mindre stressad långseglare. Dit kom vi efter en tre dygns segling en tidig morgon utanför säsong och gjorde ett svep i hamnen. Heldött och inga gästande båtar – vi vände ut igen för att segla vidare 30 nm till Madeira. Kan jämföras med att komma till Skagen efter tre dygns segling, göra en lov i hamnen och sen gå vidare till Göteborg.

Vi har nu lärt oss att inte låta första intrycket av en ny plats fälla avgörandet. Redan andra dagen ser man helt andra saker och även det man såg första dagen ser annorlunda ut.

Från början av vårt resande har vi varit inställda på att äta och proviantera det som finns tillgängligt på orten. Finns det folk som lever på en mycket avlägsen liten ö så borde det finnas nåt att äta. Detta har också medfört att efter de första horisontsträckorna så är bunkringen numera inte något vi oroar oss för. Idag kan vi kasta loss för en 5-7 dagars segling utan att behöva gå mer än en rygg-säcksvända till närmaste butik för färskvaror innan avgång. Förutsatt att ett visst grundförråd finns i båten och underhålls hela tiden.

Tidsförskjutningen dag för dag

En annan effekt av horisontseglandet längs latituderna är att man upplever tidsförskjutningen dag för dag. Segla åt öster i en vecka och solen går upp två-tre timmar tidigare. Det är bara att anpassa sig och ställa om klockorna.

Sen har vi det där med tid rent allmänt. Vi är inte ensamma om att ha fått frågan om vad vi gör hela tiden, och vad vi gör om natten – Ankrar ni då? Det är folk av alla nationaliteter som ställer samma frågor och vi som trodde att kunskapen om klotet och lite om havsdjup var bättre än så.

Trots att vi disponerar all vaken tid (utan störande arbetsgivare...) så är det märkligt

vad tiden rinner iväg. Oavsett om man är på havet eller ligger stilla så bildas hela tiden en Att-Göra lista. Vi märker att vi måste stanna upp då och då och helt enkelt ligga stilla för att beta av listan. Gäller det dessutom saker som kräver inköp eller tillverkning så kan man ju inte vara var som helst. Här finns ett behov av planering och framförhållning som inte blir mindre med tiden.

Vårt seglande långt och länge är inte bara ett sökande av fri horisont. Varje etapp har alltid ett mål med sin egen skyline som hägrar. Men visst är själva resan ett av målen och då får vi den fria horisonten på köpet så att säga.

Som beskrivits ovan så minskar dramatik runt långa längseglingar med tiden och förhoppningsvis ökar erfarenheten utan att för den skull inverka på vaksamhet eller noggrannhet. Mycket i vår vardag rör sig runt säkerhet oavsett om vi är på vida havet eller om vi ligger förtöjda. Vissa områden på klotet gör varje dag till en prövning och vi har varit på ställen där vi inte kunnat lämna båten utan uppsikt ens för en kort stund.

Så här långt kan vi utan att tveka påstå att Norra Europa har ett av världens mest varierande seglingsvatten och det är näbart från Göteborg på en långsemester. Det känns ju bra till den dan vi kommer tillbaka.

Vad försakar vi genom att segla bortom horisonten?

Den fysiska kontakten med vänner och släkt på hemmaplan är nog den enda stora saknaden vi har långt bort i världen. I huvudsak e-post och lite telefonerande möjliggör fortsatt kontakt, men visst saknar vi den mera kroppsnära kontakten.

Viss kompensation får vi i alla de trevliga möten med nya människor varav flera har blivit nya vänner som vi håller kontakt med

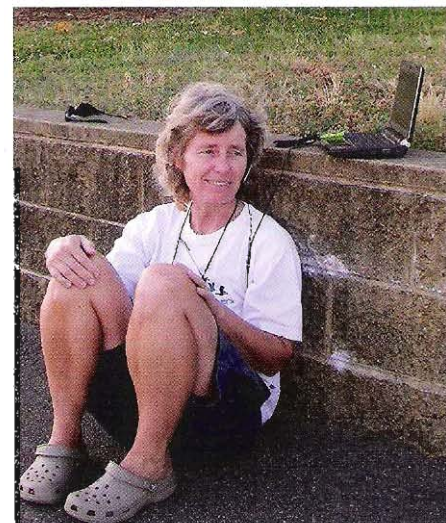
via e-post. Är det långresenärer så träffas vi dessutom här och där utefter resan, ett mycket kärt och trevligt tillskott till reseupplevelserna. Spontana vänliga möten har vi också gott om. Senast igår just efter ankring i en skyddad vik med bara en ankrad båt kom tre killar över i sin dingie för att hälsa och ge oss fyra fina Abalone. Detta skedde på Stewart Island, NZ

Vänlighet är som väl är mycket vanligare än motsatsen även om nyhetsförmedlarna ibland får oss att tro motsatsen.

Ytterligare ett sätt att hålla kontakt med vänner, bekanta och andra intresserade är via vår hemsida. Vi skriver våra loggböcker och sammanställer album för att hålla reda på vad som händer när och var längs vår resa. Välkommen på web-besök – www.sailaround.info

Annika Koch och Björn Christensson

Skrevet i februari 2010, nästan på Göteborgs antipod – Stewart Island Nya Zeeland

Annika nyttjande någons trådlösa internet, Skypande till Sverige från Sydney.

På horisontjakt i Port Davey, Tasmanien.

